Міністерство освіти і науки України

Львівський національний університет імені Івана Франка

Кафедра корекційної педагогіки та інклюзії

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету педагогічної освіти

_____ Герцюк Д.Д.

«____» _____ 2017 року

ПАКЕТ

КОМПЛЕКСНИХ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

з навчальної дисципліни **ДИТЯЧА СПЕЦІАЛЬНА ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ»**

(назва)

для студентів спеціальності _____

(код)

_____

(назва)

Розробник(и): **доцент кафедри** корекційної педагогіки та інклюзії, кандидат психологічних наук, доцент Сулятицький І.В.

(посада, вчений ступінь та звання, прізвище, ім'я та по батькові)

Схвалено на засіданні кафедри _____

(назва кафедри)

Протокол № ____ від "___"_____ 201__ р.

Завідувач кафедри

_____ _____

(підпис) **(ініціали, прізвищ**

Львів – 2017

Тести з навчальної дисципліни

«ДИТЯЧА СПЕЦІАЛЬНА ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ»

1. За спадковістю від батьків до дітей передаються:

1) знання;
2) уміння, навички, досвід;
3) біологічні особливості батьків;
4) світогляд.

2. З допомогою якого методу вікової психології можна найоптимальніше встановити роль біологічного та соціального в розвитку дитини?

1) методу вільних асоціацій;
2) експериментального методу ;
3) близнюкового методу;
4) методу вивчення продуктів діяльності.

3.Тип дизонтогенезу, що характеризується уповільненням темпу формування пізнавальної та емоційної сфер з їх тимчасовою фіксацією на більш ранніх вікових етапах, де поряд з дефіцітарними функціями є і збережені:
1) спотвореного розвитоку;
2) пошкодженого розвитку;
3) психічного недорозвитку;
4) затриманого розвитку.

4. Деменція – це
1) синонім до слова олігофренія, розумова відсталість;
2) однин з ступенів розумової відсталості;
3) розумові розлади без проградієнтного протікання;
4) розумові розлади, які відбуваються на фоні вже сформованого мовлення і мають про градієнтний характер.

5. Показники IQ для легкого ступеня розумової відсталості складають:
1) 90 – 70;
2) 70-50;
3) 90-130;
4) менше 20.

6. Асфіксія є однією з причин порушень інтелекту, що належить до:
1) спадкових факторів;
2) пренатальних факторів;
3) натальних факторів;
4) постнатальних факторів.

7. Затримка психічного розвитку пов'язана з несприятливими умовами виховання, що перешкоджають правильному формуванню особистості дитини (неповна або неблагополучна сім'я, психічні травми).
1) ЗПР соматогенного походження;
2) ЗПР конституційного походження;
3) ЗПР церебрально-органічного походження;
4) ЗПР психогенного походження.

8. Вид загального розладу розвитку для якого є характерним порушення функціонування трьох сфер: соціальної взаємодії, комунікації і обмежений набором стереотипних форм поведінки:
1) затримка психічного розвитку;
2) розумова відсталість;
3) дитячий церебральний параліч;
4) аутизм.

9. Частковий або повний розлад письма:
1) дисграфія;
2) дислексія;
3) афазія;
4) дизартрія.

10. Неправильне вживання наголосів, (логічних у фразі, граматичних у слові); порушення пов'язані з силою, висотою, тембром голосу, (тихий, хриплий, невиразний, глухий).
1) Лексико-граматичні порушення;
2) Мелодико-інтонаційні порушення;
3) Фонетичні порушення;
4) Темпо - ритмічні порушення;

11. Розумова відсталість (олігофренія) належить до типу дизонтогенезу:
1) спотвореного розвитку;
2) пошкодженого розвитку;
3) психічного недорозвитку;
4) затриманого розвитку

12. Імбецильність – це
1) легка ступінь розумової відсталості;
2) помірна ступінь розумової відсталості;
3) важка ступінь розумової відсталості;
4) розумова відсталість що характеризується про градієнтним характером порушень.

13. В нормі величина IQ коливається від:

1) 70 до 130;
2) 90 – 70;
3) 70-50;
4) 90-130.

14. Такі захворювання дитини як менінгоенцефаліт, хронічні соматичні захворювання, можуть бути причинами порушень інтелекту, що належить до:
1) спадкових факторів;
2) пренатальних факторів;
3) натальних факторів;
4) постнатальних факторів.

15. Термін «аутизм» належить:
1) Лео Каннеру;
2) Гансу Аспергеру;
3) Ейгену Блейлеру;
4) Леву Виготському.

16. Дитячий церебральний параліч відноситься до типу дизонтогенезу:
1) спотвореного розвитоку;
2) пошкодженого розвитку;
3) психічного недорозвитку;
4) дефіцитарного розвитку.

17. Діти з переважними недоліками лексико-граматичної сторони мовлення, з різними рівнями мовленнєвого недорозвитку: складними формами дизартрії, алаліями, афазіями, дислексіями, дисграфіями) відносять до:
1) загального недорозвитку мовлення;
2) фонетико-фонематичні порушення;
3) порушення мелодико-інтонаційної і темпоритмічної сторони мовлення;
4) затримка психічного розвитку.

18. Група різних по етіології, патогенезу і клінічних проявах не прогредієнтних патологічних станів, загальною ознакою яких є наявність вродженого чи набутого в ранньому дитинстві (до 3 років) загального психічного недорозвитку з переважною недостатністю інтелектуальних:
1) розумова відсталість;
2) аутизм;
3) дитячий церебральний параліч;
4) деменція.

19. Яке з наведених нижче тверджень розглядається як правильне? Умови життя:

1) впливають на психічний розвиток дитини через її діяльність;
2) впливають на психічний розвиток дитини безпосередньо;
3) не впливають на психічний розвиток особистості;
4) впливають на прояви психічного розвитку дитини в майбутньому.

20. Яке з наведених положень розглядається як правильне:

1) самосвідомість дитини починає розвиватись з початком навчання у школі;
2) самосвідомість дитини починає розвиватись у період дозрівання;
3) самосвідомість дитини починає розвиватись у підлітковому віці;
4) самосвідомість дитини починає розвиватись у період дошкільного віку.

21. Основною умовою розвитку рецепторів новонародженої дитини є:

1) догляд за дитиною;
2) чіткий режим дня й догляд за дитиною;
3) одержання зовнішніх вражень;
4) нормативний фізичний розвиток дитини.

22.Для віку дошкільника провідною діяльністю є:

1) навчання;
2) маніпуляція з предметами;
3) гра;
4) взаємодія з авторитетним дорослим.

23. Яку діяльність називають провідною? Виберіть правильну відповідь:

1) найулюбленішу, найцікавішу для дитини діяльність;
2) діяльність, у зв'язку з якою відбуваються зміни в психіці дитини й підготовка до нового етапу розвитку дитини;
3) діяльність, яка відіграє велику роль у житті дитини;
4) діяльність, яку організовує для дитини дорослий.

24. Основною формою гри у старшому дошкільному віці є:

1) сюжетна гра;
2) гра з правилами;
3) дидактична гра;
4) пізнавальна гра.

25.Дитяча психологія є окремою частиною:

1) дошкільної психології;
2) педагогічної психології;
3) психології особистості;

4) вікової психології.

26. Принцип розвитку дитячої психіки – це
1) одержання й переробка інформації, створення програм власних дій і контроль за їхнім успішним виконанням;
2) принцип, який закликає розглядати психіку дитини не як щось стале, а як результат розвитку на різних етапах становлення особистості та її діяльності;
3) принцип, який закликає розглядати причинну зумовленість психічних процесів та явищ;
4) принцип динамізму.

27. **Екстероцептивні відчуття відображають ...**
1) властивості предметів та явищ зовнішнього світу;
2) стан внутрішніх органів людини;
3) рухи органів тіла;
4) форму споглядання.

28. Імпринтінг – це …
1) складний харчовий рефлекс;
2) миттєва фіксація деяких властивостей середовища, які визначають поведінковий орієнтир;
3) акт орієнтування організму в небезпечних для існування умовах;
4) цілісний апріорний образ.

29. Біохімічною основою генів є …
1) молекули АТФ;
2) молекули РНК;
3) молекули ДНК;
4) молекули МДК.

30. Патологічна емоційна схильність до отримання задоволення від жорстокості стосовно інших , називається
1) садизмом;
2) мазохізмом;
3) екстремізм;
4) маразм.

31. Найдавніша теорія темпераменту була розроблена:
1) Е. Кречмером;
2) І. П. Павловим;
3) Гіппократом;
4) Арістотелем.

32. Допсихічною (біологічною) формою реакції організму на середовище є:
1) подразливість;
2) рухливість;
3) адаптивність;

4) стихійність.

33. Предметом дитячої психології є дослідження:

1) закономірностей психічного розвитку дитини від народження до 6 років;

2) перехідних періодів психічного розвитку дитини;

3) основних новоутворень у дитячому віці;

4) соціальної ситуації психічного розвитку дитини.

34. Дитина грається тому, що:

1) вона усвідомлює корисність гри;
2) у грі задовольняється її потреба в діяльності;
3) у неї виникає бажання навчатися;
4) такі дії схвалюються іншими.

35. Яка з наведених нижче відповідей правильно вказує, на чию думку переважно орієнтуються дошкільник, визначаючи цінності власної поведінки?

1) думку людей, з якими вони спілкуються;
2) переважно на власну систему ціннісних орієнтацій;
3) тільки думку близьких друзів;
4) як правило, на думку авторитетного дорослого.

36. Якою домінуючою сенситивністю завершується вік дошкільника?

1) сформованістю феномену «Я-сам»;
2) готовністю до навчання;
3) орієнтуванням на ровесника ;
4) прагненням до самовизначення.

37. На розвиток психіки молодшого дошкільника домінуючий вплив має:

1) вроджені задатки;
2) соціальне середовище;
3) навчання і світогляд;
4) похвала батьків.

38. Автором теорії «зони найближчого розвитку» дитини є:

1) О.Ф.Лазурський;
2) Л.С.Виготський;
3) М.І.Лісіна;

4) Г.С.Костюк.

39. Яка з названих не є віковою кризою дошкільного(дитячого) періоду?:

1) криза народження;
2) криза 7-ми років;
3) криза статевого дозрівання;
4) криза 3-х років.

40. Хто з названих вчених є автором теорії психічного розвитку дитини?:

1) А.Маслоу;
2) К-Г.Юнг;
3) З.Фрейд;
4) І.Сікорський;

41. У новонародженої дитини краще розвинений і більш підготовлений до функціонування:

1) моторний апарат;
2) сенсорний апарат;
3) апарат вмінь;
4) вестибулярний апарат.

42.Вид дизонтогенезу по типу спотвореного розвитку:
1) найбільш типово ранній час ураження, коли має місце виражена незрілість мозкових систем, в першу чергу найбільш складних, що володіють тривалим періодом розвитку, у асинхронії розвитку переважають явища ретардації;
2) вроджена або рано придбана стійка диспропорційність психіки переважно в емоційно-вольовій сфері, що обумовлює формування аномалій особистості, що характеризуються неадекватною реакцією на зовнішні подразники середовища;
3) патологічний вплив на мозок відбувається у віці 2 - 3 років, коли більша частина мозкових систем значною мірою вже сформувалися і їх недостатність проявляється в ознаках пошкодження в поєднанні з недорозвиненням онтогенетично більш молодих утворень (лобових систем);
4) спостерігаються складні поєднання загального недорозвитку, затриманого, пошкодженого та прискореного розвитку окремих психічних функцій, що призводять до ряду якісно нових патологічних утворень; велике значення мають явища ізоляції.

43. Глибоку форму розумової відсталості, ще називають:
1) ідіотія;
2) дебільність;
3) деменція;
4) імбецильність.

44. Показники IQ для глибокої форми розумової відсталості складають складають:
1) 70-50;
2) 90-130;
3) менше 20;
4)49-20.

45. Ускладнення вагітності інфекційними захворюваннями, інтоксикаціями є однією з причин порушень інтелекту, що належить до:
1) спадкових факторів;
2) пренатальних факторів;
3) натальних факторів;
4) постнатальних факторів.

46. До якого типу дизонтогенезу відноситься затримка психічного розвитку:
1) психічного недорозвитку;
2) затриманого розвитку;
3) дефіцитарного розвитку;
4) дисгармоніного розвитку.

47. Неправильна вимова одного чи групи звуків (шиплячих, свистячих, і ін.):
1) лексико-граматичні порушення;
2) мелодико-інтонаційні порушення;
3) фонетичні порушення;
4) темпо - ритмічні порушення.

48. Відсутність або недорозвиток мовлення внаслідок органічного ураження центральної нервової системи мовленнєвих зон кори головного мозку у внутрішньоутробному чи ранньому періоді розвитку дитини (до формування мовлення) – це:
1) повна або часткова втрата раніше сформованого мовлення в результаті важких травм головного мозку, запальних процесах і пухлинах, що зачіпає мовленнєві зони;
2) алалія;
3) порушення звукової системи мови (звуковимови, просо дики, голосу) в результаті органічного ураження центральної нервової системи;
4) розлади фонації внаслідок патологічних змін голосового апарату.

49. Прискорений темп пов'язаний з переважанням в корі головного мозку процесів збудження (тахілалія):
1) лексико-граматичні порушення;
2) мелодико-інтонаційні порушення;

3) фонетичні порушення;
4) темпо - ритмічні порушення.

50. Характерна виражена інертність психічних процесів з фіксацією на примітивних асоціативних зв'язках, з труднощами їх перебудови. Формування асоціативних зв'язків грубо ускладнено. У асинхронії розвитку переважають явища ретардації – це:
1) уповільнення темпу формування пізнавальної та емоційної сфер з їх тимчасової фіксацією на більш ранніх вікових етапах;
2) психічний недорозвиток;
3) асинхронія розвитку при якій переважають явища акселерації;
4) затримка психічного розвитку.

51. Порушення мозку, що виникає після тривалого періоду нормального розвитку дитини 5 – 7 і більше років:
1) дебільність;
2) олігофренія;
3) деменція;
4) ідіотія.

52. Рівень IQ щодо ступеня розумової відсталості при імбецильності складає:
1) менше 20;
2)49-20;
3) 90 – 70;
4) 70-50.

53. Психологічна готовність дитини до навчання у школі найбільш комплексно визначається за методикою:

1) Г.С.Костюка;
2) Керна-Йірасека;
3) Д.Ф. Ніколенко;
4) Е.Еріксона.

54. Новоутворення періоду новонародженості:
1) маніпуляція з предметами;
2) акт реагування на речі;
3) мовне спілкування;
4) комплекс пожвавлення.

55.Назвіть реакцію дитини, звернену до дорослого, яка виявляється в тому, що дитина зосереджує погляд на обличчі людини: у малюка з'являється усмішка, воно простягає рученятка, інтенсивно перебирає ніжками, енергійно аґукає і т.д.:

1) зорове впізнавання;
2) зорово-слухове зосередження;
3) мовне спілкування з дорослими;
4) комплекс пожвавлення.

56.Уповільнення і спотворення психічного та особистісного розвитку дітей внаслідок перебування їх у несприятливих умовах інтернатних закладів та нестачі спілкування з близькими дорослими, називають:

1) патологією розвитку;
2) затримкою психічного розвитку;
3) госпіталізмом;
4) інсайтом.

57. Який з названих критеріїв не відноситься до основних характеристик вікового періоду психічного розвитку?

1) соціальна ситуація розвитку дитини ;
2) провідна діяльність періоду психічного розвитку;
3) стабільні та перехідні періоди психічного розвитку;
4) новоутворення.

58. Несумісність крові матері і дитини по резус-фактору є однією з причин порушень інтелекту, що належить до:
1) спадкових факторів;
2) пренатальних факторів;
3) натальних факторів;
4) постнатальних факторів.

59. Як самостійну клінічну одиницю, аутизм вперше був виділений:
1) Лео Каннером;
2) Гансом Аспергером;
3) Ейгеном Блейлером;
4) Левом Виготським.

60. Аутизм відноситься до типу дизонтогенезу:
1) спотвореного розвитоку;
2) пошкодженого розвитку;

3) психічного недорозвитку;
4) затриманого розвитку.

61. Обмежений словниковий запас; збіднена фраза; неправильне узгодження слів у фразі; неправильне вживання прийменників; відмінків, перестановки, не договорювання:
1) лексико-граматичні порушення;
2) мелодико-інтонаційні порушення;
3) фонетичні порушення;
4) темпо - ритмічні порушення;

62. Стійке порушення читання, пов'язане з недорозвитком в основному тім'яно – скронево – потиличної області головного мозку:
1) ринофонія;
2) алалія;
3) дислексія;
4) дисграфія.

63. Внутрішні суперечності, що спонукають людину до активності, спрямованої на їх подолання називають:

1) кризами психічного розвитку;
2) рушійними силами психічного розвитку;
3) перехідними періодами психічного розвитку;
4) типовими особливостями психічного розвитку

64. Спеціальна психологія як самостійна галузь науки і практики сформувалась:
1) наприкінці XIX століття;
2) на початку XX століття;
3) 60 роки XX століття;
4) 1927р.

65. Відхилений розвиток можна охарактеризувати як:
1) розвиток, що має стихійний і непередбачуваний характер;
2) розвиток, що протікає поза виховним впливом;
3) розвиток, що протікає в рамках іншої мовної культури;
4) Розвиток, при якому вплив несприятливих факторів перевищує компенсаторні можливості індивіда.

66. Уява про неповторність шляху розвитку кожної людини, коли будь, яке відхилення можна вважати відхиленням при співставленні з індивідуальним трендом кожної людини лежить в основі концепції:
1) ідеальної норми:
2) статистичної норми:
3)психічної норми:
4)функціональної норми.

67. До порушень психічного розвитку у період новонародженості, віку немовляти та раннього дитинства не належать:
1) прояви вродженої невропатії;
2) прояви аутичних розладів;
3) гіпердинамічні розлади;
4) почуттєві розлади.

68. Дизонтогенез –це
1) порушення фізичного і психічного розвитку;
2) психічне захворювання;
3) дослідження соматичного статусу дитини;
4) нормальний фізичний і психічний розвиток.

69. Сповільнену переробку інформації відносять до закономірностей:
1) загальних;
2) міжсистемних;
3) модально-неспецифічних;
4) модально-специфічних;

70. Метод холдингу використовують при:
1) при дитячих формах афазії;
2) формах дитячого аутизму;
3) при вроджених формах недорозвитку;
4) при відхиленнях в розвитку дитячого інтелекту.

71. Відхилення в психічному розвитку незрілої особистості дітей під впливом хронічного впливу негативних соціально-психологічних факторів: неправильного виховання, тривалих психотравмуючих ситуацій – це порушення:
1) церебрально-органічного походження;
2) психогенного походження;
3) соматогенного походження;
4) соціально-психологічного походження.

72. Наростаючий характер порушення при тому чи іншому захворюванні:
1) асинхронія;
2) ретардація;
3) прогредієнтність;
4) незворотність.

73. Згідно теорії Л.С. Виготського, вищі психічні функції не мають якої властивості:
1) прижиттєвість формування;
2) вроджений характер;
3) усвідомленість;
4) довільність.

74. Система заходів спрямованих на відновлення повноцінного суспільного буття особистості, називається:
1) компенсація;
2) габілітація;
3) реабілітація;
4) адаптація.

75. Система заходів, спрямованих на формування ефективних способів соціальної адаптації в можливих для даного індивіда межах, називається:
1) корекція;
2) компенсація;
3) абілітація;
4) реабілітація.

76. Поняття «Я-сам» є найважливішим новоутворенням у період :

1) немовляти;
2) в період кризи 3-х років;
3) в період новонародженого;
4) визначення готовності до навчання у школі.

77. Предметом вивчення спеціальної психології є:
1) виховання і навчання дітей з порушеним розвитком;
2) розвиток психіки,що протікає в несприятливих умовах;
3) своєрідність психічного розвитку осіб з порушеним зором;
4)особливості психічного розвитку осіб з інтелектуальними порушеннями.

78. Ситуація є патогенною, коли:
1) невідповідний віку спосіб життя;
2) вплив, що має стихійний і непередбачуваний характер;
3) якщо сила її впливу перевищує компенсаторні можливості індивіда і відносно стійко змінює характеристики актуального функціонування психіки і в результаті змінює темп її вікового розвитку;
4) Ситуація, що деформує соціальну ситуацію розвитку.

79. Завданнями спеціальної психології не є:
1) розробка методів психологічної діагностики відхилень в розвитку;
2) вивчення закономірностей різних варіантів відхиленого розвитку;
3) створення корекційних педагогічних технологій;
4) вивчення психологічних проблем, пов'язаних з інтеграцією.

80. Статистична норма це -
1) рівень психосоціального розвитку людини, який відповідає середнім якісно кількісним показникам, отриманих при обстеженні представницької групи людей того ж віку статі, тощо;
2) оптимальний розвиток особистості в оптимальних для неї соціальних умовах;
3) це такий стан, коли в процесі самостійного розвитку чи в результаті спеціальної корекційно-педагогічної роботи спостерігається таке поєднання взаємовідносин особистості і соціуму, при якому особистість без тривалих зовнішніх і внутрішніх конфліктів продуктивно виконує свою провідну діяльність;
4) Здатність до самостійної життєдіяльності і самообслуговування.

81. Особливості психічного розвитку, що властиві окремим видам дизонтогенезу, відносять до закономірностей:
1) загальних;
2) міжсистемних;
3) модально-неспецифічних;
4) модально-специфічних.

82. Гетерохронність психічного розвитку відносять до закономірностей:
1)загальних;
2) між системних;
3) модально-неспецифічних;
4) модально-специфічних.

83. Першим термін дизонтогенія вжив:
1) Л.С. Виготський;

2) М. С. Певзнер;
3)В.В. Лебединський;
4) Швальбе.

84. Порушення в розвитку, що виникло внаслідок перенесених в ранньому дитинстві захворювань, що впливають на розвиток мозкових функцій: хронічних інфекцій, алергій, тощо це порушення:
1) соматогенного походження;
2) церебрально-органічного походження;
3) біологічного походження;
4) психогенного походження.

85.За характером психічного дизонтогенезу класифікують:
1) асинхронію;
2) дисгармонію;
3)реінтардацію;
4) анозогнозію.

86. Складна відповідь організму на факт внутрішніх порушень, яка перешкоджає можливій втраті цілісності і рівноваги з оточуючим середовищем називається:
1) корекція;
2) компенсація;
3) декомпенсація;
4) псевдо компенсація.

87. Виправлення тих чи інших недоліків розвитку називається:
1) корекція;
2) компенсація;
3) абілітація;
4) реабілітація.

88. Сповільнену переробку інформації відносять до закономірностей:
1) загальних;
2) міжсистемних;
3) модально-неспецифічних;
4) модально-специфічних;

89. Онтогенез психіки - це
1) індивідуальний розвиток психіки;

2) історичний розвиток психіки.
3) загальнолюдський досвід
4) індивідуальний тип психіки.

90. Анатомо-фізіологічні особливості дитини (її мозку, нервової системи, аналізаторів, кровопостачання та ін.), які сформувались до моменту її народження – це
1) стать;
2) задатки;
3) генотип.
4) темперамент.

91. Обдарованість - це
1) специфічне поєднання здібностей, інтересів, потреб, яке дозволяє виконувати певну діяльність на якіско високому рівні, який відрізняється від умовного «середнього рівня»;
2) найвищий рівень творчих проявів особистості, який має історичне значення для життя суспільства, називається;
3) свідоме управління людиною своєю діяльністю та поведінкою, що виявляється у прийнятті рішення, подоланні труднощів і перешкод на шляху досягнення мети, виконання поставлених завдань.
4) високий рівень прояву вольових зусиль у поведінці.

92. Перенесення внутрішніх, розумових дій назовні (у психомоторні дії) називається
1) екстеріоризацією;
2) інтеріоризацією;
3) інтерференцією;
4) експансією.

93. Позитивний вплив раніше набутих навичок на процес формування нових називається
1) інтерференцією;
2) психомоторикою;
3) перенесенням навичок;
4) заміщення.

94. Вид діяльності, продуктом якої є засвоєння дитиною ролей дорослих – це
1) ігрова діяльність;
2) навчальна діяльність;
3) праця;
4) досвід.

95. Чотири «базові перинатальні матриці» С. Грофа стосуються
1) клінічних стадій біологічного народження;

2) структури психіки;
3) структури особистості;
4) стадій психічного розвитку людини

96. Біологічна детермінанта діє впродовж усього життя індивіда
1) так;
2) в окремих випадках;
3) залежно від середовища;
4) ні.

97. Одиниця спадковості, що впливає на розвиток певної характеристики організму (фенотипу), яка спостерігається, вимірюється – це
1) ген;
2) генотип;
3) психогенетика;
4) архетип.

98. Задатки – це
1) поєднання сприятливих індивідуально-своєрідних особливостей та якостей психіки, котрі виявляються у швидкості, результативності та якості виконання відповідної діяльності за мінімальних силових, енергетичних і часових затрат;
2) знання та навички, які людина набуває в процесі життєдіяльності;
3) анатомо-фізіологічні особливості людини (її мозку, нервової системи, аналізаторів, кровопостачання та ін.), які сформувались до моменту народження;
4) властивість особистості, що становить собою систему взаємопов'язаних внутрішніх спонукань.

99. Автором теорії розвитку інтелекту дитини є
1) Г.С. Костюк;
2) Л.С. Виготський;
3) Ж. Піаже;
4) К.Хорні

100. Несвідома частина психіки, вируючий казан біологічних вроджених агресивних і сексуальних інстинктивних потягів – це, за З. Фрейдом, зміст
1) «Воно»;
2) «Я»;
3) «Над-Я»;
4) «Власне -Я»

101. Тип онтогенезу психіки, що протікає в межах між психічною аномалією та психічною нормою називається
1) ненормативним психічним розвитком;
2) психічною патологією;
3) нормативним психічним розвитком;
4) психічною хворобою

102. Надзвичайне підсилення окремих рис характеру, при якому спостерігаються відхилення в психології і поведінці людини, що не виходять за межі нормативної поведінки, називається
1) силою характеру;
2) спрямованістю характеру;
3) акцентуацією характеру;
4) патологією характеру.

103. Провідною діяльністю для дошкільника є:
1) рольова гра;
2) предметно-маніпулятивна діяльність;
3) безпосередньо-емоційне спілкування;
4) спілкування з ровесниками.

104. «Несвідоме», «опір» та «лібідо» – це ключові терміни
1) структуралізму;
2) психоаналізу;
3) гештальтизму;
4) біхевіоризму.

105. Виникнення під впливом подразника одного аналізатора відчуттів, які характерні для іншого аналізатора, називаються
1) адаптацією;
2) синестезією;
3) сенсибілізацією;
4) переключенням .

106. Негативний, гальмівний вплив раніше вироблених навичок на формування нових навичок, що виявляється у зниженні продуктивності дій, виникненні помилок тощо
1) інтерференцією;
2) психомоторикою;
3) перенесенням навичок;
4) акомодацією.

107. Ретроактивна інтерференція - це
1) негативний вплив подальшої діяльності на зв’язки, вироблені в попередній діяльності;
2) процес пам’яті, зміст якого полягає у рівні збереження обсягу й змісту інформації впродовж тривалого часу;
3) кількість повторень (або час), що потрібні людині для запам’ятовування нового матеріалу;
4)сукупність відносно стійких індивідуально-своєрідних властивостей особистості, які виявляються у поведінці, діяльності й ставленні до людей, колективу, до себе, речей, праці тощо.

108. Поєднання психологічних особливостей людини, котрі утворюють її своєрідність і неповторність, відмінність від інших людей – це:
1) суб'єкт;
2) особистість;
3) індивідуальність;
4) осібність.

109. Психологічний синдром порушення психічної регуляції дій, який характеризується послабленням волі людини, виникненням станів байдужості, в'ялості, відсутності ініціативи – це:
1) абулія;
2) лінивство;
3) аутизм;
4) анорексія .

110. Внутрішня рушійна сила, яка спонукає дитину до активності – це:
1) розум;
2) воля;
3) мотив;
4) енергія.

111. Біографічний метод – це:
1) спостереження, при якому дослідник стає членом групи та його присутність і поведінка стають частиною спостережуваної ситуації;
2) збір і використання матеріалів, що стосуються особливостей життя людини, її розвитку як особистості, аналіз важливих подій у її дитинстві, юнацтві, навчанні та трудовій діяльності;
3) метод, при якому дослідник збирає інформацію, не втручаючись у ситуацію;
4) збір і використання матеріалів що свідчить про особливі взаємини особистості з іншими людьми.

112. Показник швидкості зміни процесів збудження і гальмування – це :
1) рухливість;
2) сила;
3) врівноваженість;
4) активність.

113. Емоційний стан гострого внутрішнього болісного беззмістовного занепокоєння дитини пов'язаного із передчуттям невдачі, небезпеки або ж очікування чогось важливого, значного– це:
1) страх;
2) тривога;
3) сумм;
4) хвилювання.

114. Стійке позитивне ставлення дитини до когось чи чогось, яке виявляється у прихильності, замилуванні – це:

1) атракція;
2) симпатія;
3) комунікативність;
4) емпатія.

115. Провідною діяльністю для дошкільника є:
1) рольова гра;
2) предметно-маніпулятивна діяльність;
3) безпосередньо-емоційне спілкування;
4) безпосереднє спілкування.

116. Гнучкість, ступінь здатності дитини пристосовуватись до нових умов називається
1) лабільністю;
2) сензитивністю;
3) пластичністю;
4) сенситивність.

117.Який статус, за Марсіа, характеризує початкову стадію формування ідентичності, коли підліток ще не володіє чітким уявленням про те, яку долю вибрати?
1) психосоціальний мораторій;
2) дифузна ідентичність;
3) блокування ідентичності;
4) ланцюг ідентичності

118. Динаміку психічного життя дитини визначають:
1) оточення;
2) здібності;
3) темперамент;
4) спрямованість.

119. Психічний дезонтогенез спричинений
1) генетичними чинниками;
2) негенетичними чинниками;
3) генетичними і негенетичними чинниками;
4) поза генетичними чинниками..

120. Концепція психологічного захисту була розроблена
1) В.Вундтом;
2) З.Фройдом;
3) Р.Декартом;
4) П.Жане.

121.Згідно концепції О. М. Леонтьєва, перше „народження" особистості відбувається в той момент, коли
1) складається ієрархія мотивів;

2) відбувається усвідомлення структури мотивів;
3) людина включається у виробничу діяльність;
4) складається взаємодія зовнішніх впливів із внутрішнім балансом.

122. Прояв емоцій дитини через міміку, жести, голос, моторику, пантоміміку, мовлення тощо – це:
1) експресивність;
2) емоційність;
3) чуттєвість;
4) візуальністю.

123. Які явища спостерігаються при ізоляції півкуль переднього мозку?
1) людина втрачає здатність бачити в одному із полів зору;
2) наступає параліч верхніх кінцівок;
3) порушується здатність до мовного оформлення інформації, що надходить у праву півкулю;
4) виключаються сенсорні реакції.

124. Принцип розвитку дитячої психіки – це:
1) одержання й переробка інформації, створення програм власних дій і контроль за їхнім успішним виконанням;
2) принцип, який закликає розглядати психіку дитини не як щось стале, а як результат розвитку на різних етапах становлення її як особистості;
3) принцип, який закликає розглядати причинну зумовленість психічних процесів та явищ;
4) принцип динамізму.

125. Екстероцептивні відчуття відображають ...
1) властивості предметів та явищ зовнішнього світу;
2) стан внутрішніх органів дитини;
3) рухи органів тіла;
4) форму споглядання.

126. Микола відвикнув ссати пальці, коли йому було чотири. У сім років йому сказали, що батьки розлучаються і він буде жити з мамою та новим батьком. Микола знову почав ссати польці. Який механізм психологічного захисту діє в ситуації, що описана?
1) раціоналізація;
2) сублімація;
3) регресія;
4) фіксація.

127. Ілюзією дитячого сприймання є...
1) властиве дітям неадекватне помилкове відображення об'єктів;
2) помилкове відображення об'єктів у хворобливому стані;
3) викривлене сприймання об'єктів у стані втоми;
4) зміна положення у просторі, сила, раптовість, монотонність.

128. Людину як індивіда характеризує ...
1) світогляд;
2) цінності;
3) тип вищої нервової діяльності;
4) мотивація.

129. Як називається в концепції Л.С.Виготського процес перетворення зовнішньої дії у внутрішню психологічну функцію ?
1) інтеграція;
2) індивідуалізація;
3) інтеріоризація;
4) інтерналізація.

130. Порушення волі, часткова або повна відсутність бажань і спонукань до дій, може бути вродженою (при тяжких випадках олігофренії). або внаслідок вольового зниження при певних психічних захворюваннях (при депресіях,станах ступору, органічних пошкодженнях головного мозку
1) абулія;
2) лінивство;
3) аутизм;
4) анорексія .

131. Розумова відсталість (олігофренія) належить до типу дизонтогенезу:
1) спотвореного розвитку;
2) пошкодженого розвитку;
3) психічного недорозвитку;
4) затриманого розвитку.

132. Імбецильність – це:
1) легка ступінь розумової відсталості;
2) помірна ступінь розумової відсталості;
3) важка ступінь розумової відсталості;
4) розумова відсталість що характеризується про градієнтним характером порушень.

133. В нормі величина IQ коливається від:
1) 70 до 130;
2) 90 – 70;
3) 70-50;
4) 90-130.

134. Наполегливе прагнення знизити вагу шляхом тривалого обмеження себе в їжі, викликане, як правило, страхом можливого ожиріння і збільшення маси тіла
1) абулія;

2) лінивство;
3) аутизм;
4) анорексія .

135. Такі захворювання дитини як менінгоенцефаліт, хронічні соматичні захворювання, можуть бути причинами порушень інтелекту, що належить до:
1) спадкових факторів;
2) пренатальних факторів;
3) натальних факторів;
4) постнатальних факторів.

136. Термін «аутизм» належить:
1) Лео Каннеру;
2) Гансу Аспергеру;
3) Ейгену Блейлеру;
4) Леву Виготському.

137. Дитячий церебральний параліч відноситься до типу дизонтогенезу:
1) спотвореного розвитоку;
2) пошкодженого розвитку;
3) психічного недорозвитку;
4) дефіцитарного розвитку.

138. Діти з переважними недоліками лексико-граматичної сторони мовлення, з різними рівнями мовленнєвого недорозвитку: складними формами дизартрії, алаліями, афазіями, дислексіями, дисграфіями) відносять до:
1) загального недорозвитку мовлення;
2) фонетико-фонематичні порушення;
3) порушення мелодико-інтонаційної і темпоритмічної сторони мовлення;
4) затримка психічного розвитку.

139. Група різних по етіології, патогенезу і клінічних проявах не прогредієнтних патологічних станів, загальною ознакою яких є наявність вродженого чи набутого в ранньому дитинстві (до 3 років) загального психічного недорозвитку з переважною недостатністю інтелектуальних:
1) розумова відсталість;
2) аутизм;
3) дитячий церебральний параліч;
4) деменція.

140. Яке з наведених нижче тверджень розглядається як правильне? Умови життя:

1) впливають на психічний розвиток дитини через її діяльність;

2) впливають на психічний розвиток дитини безпосередньо;
3) не впливають на психічний розвиток особистості;
4) впливають на прояви психічного розвитку дитини в майбутньому.

141. Яке з наведених положень розглядається як правильне:

1) самосвідомість дитини починає розвиватись з початком навчання у школі.
2) самосвідомість дитини починає розвиватись у період дозрівання;
3) самосвідомість дитини починає розвиватись у підлітковому віці;
4) самосвідомість дитини починає розвиватись у період дошкільного віку.

142. Основною умовою розвитку рецепторів новонародженої дитини є:

1) догляд за дитиною;
2) чіткий режим дня й догляд за дитиною;
3) одержання зовнішніх вражень;
4) нормативний фізичний розвиток дитини.

143.Для віку дошкільника провідною діяльністю є:

1) навчання;
2) маніпуляція з предметами;
3) гра;
4) взаємодія з авторитетним дорослим.

144. Яку діяльність називають провідною? Виберіть правильну відповідь:

1) найулюбленішу, найцікавішу для дитини діяльність;
2) діяльність, у зв'язку з якою відбуваються зміни в психіці дитини й підготовка до нового етапу розвитку дитини;
3) діяльність, яка відіграє велику роль у житті дитини;
4) діяльність, яку організовує для дитини дорослий.

145. Вкажіть правильну відповідь. Скільки стадій у розвитку виділив Е. Еріксон?

1) шість стадій;

2) чотири стадії;

3) п'ять стадій;

4) вісім стадій.

146. Вкажіть правильну відповідь. За допомогою лонгитюдного методу:

1) досліджуються подібності та відмінності людей;

2) тривало простежується хід психічного розвитку;

3) досліджуються гендерні особливості психічних розладів у дітей;

4) досліджується нерівномірність психічного розвитку.

147. Вкажіть правильну відповідь. Інтелектуальні (невербальні) функції досягають оптимуму розвитку у віці:

1) 15-17 років;

2) 21-22 року;

3) 18-20 років;

4) 23-25 років.

148. Вкажіть правильну відповідь. Стадії розвитку особистості з теорії Е. Еріксона називаються:

1) психічні;

2) психосоціальні;
3) психосексуальні;

4) інтелектуальні.

149. Вкажіть правильну відповідь. На якій стадії формується Супер-его (по З. Фрейду)?

1) латентна стадія;

2) фалічна стадія;
3) анальна стадія;

4) оральная стадія.

150. Вкажіть правильну відповідь. Який період сензитивний для розвитку волі?

1) дошкільний вік;

2) підлітковий вік;
3) молодший шкільний вік;

4) юнацький вік.

151. Вкажіть правильну відповідь. Емоційний контакт з близькими

з'являється у віці:

1) до 6 міс.;

2) 1 рік;
3) 9-10 міс.;

4) 1,5 року.

152. Вкажіть правильну відповідь. Передумови розвитку - це:

1) конституція людини;

2) задатки;
3) сімейні стосунки;
4) спілкування з однолітками.

153. Вкажіть правильну відповідь. Хто ввів поняття «соціальна ситуація розвитку»?

1) Ж. Піаже;

2) Л.С. Виготський;
3) Б.Г. Ананьєв;

4) Д.Б. Ельконін.

154. Вкажіть правильну відповідь. Хто ввів поняття «провідна діяльність»?

1) Б.Г. Ананьєв;
2) Л.С. Виготський.;
3) О.М. Леонтьєв;

4) С.Л. Рубінштейн.

155. Вкажіть правильну відповідь. Провідним видом діяльності немовляти є:

1) рольова гра;
2) навчально-професійна діяльність;
3) спілкування з однолітками;
4) емоційне спілкування.

156. Вкажіть правильні відповіді. Критерії зрілості (по Б.Г. Ананьєву):

1) громадянська зрілість;

2) соматическая зрілість;
3) психологічна зрілість;
4) трудова зрілість.

157. Вкажіть правильні відповіді. У психічного життя новонародженого мають місце:

1) відчуття;
2) ритми;

3) емоції;
4) афекти.

158. Вкажіть правильні відповіді. Образ «Я» у дитини-дошкільника містить:

1) рефлексивне Я;

2) ім'я;
3) образ тіла;

4) образ статі, статеву ідентифікацію.

159. Вкажіть правильні відповіді. Ознаки кризи трирічного віку:

1) непослух;
2) наполегливість;
3) впевненість;
4) знецінення.

160. Вкажіть правильні відповіді. Ознаки розвитку (по Л.С. Виготському).

1) поява нових елементів у розвитку;
2) перебудова зв'язків між процессами;
3) розширення соціального зв'язку розвитку;
4) диференціація.

161. Вкажіть правильні відповіді. Принцип генетичної психології (по Ж. Піаже):

1) принцип рівноваги;

3) принцип асиміляції;
2) принцип конструкції;

4) принцип трансформації.

162. Установіть відповідність. Критерій закінчення періоду новонародженості

1) відновлення втраченого після народження ваги;

2) поява комплексу пожвавлення;
3) зорове і слухове зосередження;

4) поява комплексу «я –сам».

163.Підхід Л.С.виготського до проблем повноцінного розвитку дитини- це:

1) фізіологічний підхід;
2) медичний підхід;
3) психологічний підхід;
4) природничий підхід.

164. Перший тип провідної діяльності в процесі розвитку (по Д.Б. Ельконіну):

1) інтимно-особистісне спілкування;
2) навчальна діяльність;
3) предметна маніпуляція;
4) гра.

165. Вкажіть правильну відповідь. Скільки стадій у розвитку виділив Е. Еріксон?

1) шість стадій;
2) чотири стадії;
3) п'ять стадій;
4) вісім стадій.

166. Відновлення тих чи інших недоліків психічного розвитку чи соціального досвіду називається:

1) корекція;
2) компенсація;
3) абілітація;
4) реабілітація.

167. Вкажіть правильну відповідь. У дітей молодшого дошкільного віку довільна увага може тривати протягом:

1) до 5 хв.;
2) 15 хв.;
3) 45 хв.;
4) вона відсутня.

168. Вкажіть правильну відповідь. Якщо еволюційна завдання періоду від року до трьох років не вирішена, то розвивається:

1) недовіра;
2) почуття провини;
3) почуття неповноцінності;
4) почуття ізоляції.

169. Вкажіть правильну відповідь. Хто автор теорії конвергенції двох факторів?

1) А. Валлон;
2) С.Холл;
3) В.Л. Штерн;
4) А. Геккель.

170. Вкажіть правильну відповідь. Який вік сензитивний для розвитку мови?

1) дошкільний вік;

3) підлітковий вік;
2) молодший шкільний вік;

4) юнацький вік.

171. Вкажіть правильну відповідь. В якому віці з'являється перший умовний рефлекс?

1) 1 тижня;
2) 10 днів;
3) 1 міс.;
4) 3 міс.

172. Вкажіть правильну відповідь. Провідним видом діяльності старшого дошкільника є:

1) рольова гра;
2) гра з правилами;
3) спілкування з однолітками;
4) емоційне спілкування.

173. Вкажіть правильну відповідь. Хто автор теорії «рекапитуляции»?

1) А.Валлон;
2) С. Холл .;
3) М.Л. Мід;

4) А. Геккель.

174. Вкажіть правильну відповідь. Впорядкування зовнішніх подій в суб'єктивну картину уявлень - це:

1) аккомодация;
2) сенсибілізація;
3) сублімація;
4) соціалізація.

175. Вкажіть правильну відповідь. Основна лінія відносин для соціальної ситуації розвитку дошкільника:

1) дитина – вихователь;
2) дитина – учитель;
3) дитина – однолітки;
4) дитина - найближче оточення.

176. Вкажіть правильну відповідь. Вікові межі кризи «я-сам»:

1) 1-2 роки;
2) до 1 року;
3) 6 років;
4) на етапі 3 років.

177. Вкажіть правильну відповідь. Розуміння гри як недостатності бути дорослим досягають оптимуму розвитку у віці:

1) 5 років;
2) 4 років;
3) 6 років;
4) 2 років.

178. Вкажіть правильні відповіді. Що не входить до структури сюжетно-рольової гри (по Д.Б. Ельконіну):

1) роль;
2) ігрова дія;
3) сюжет;
4) перенесення значення.

179. Що з названого може бути проявом дитячого індивідуалізму:

1) егоцентризм;
2) посилення почуття неповноцінності;
3) посилення почуття самотності;

4) посилення почуття тривоги, недовіри і обережності.

180. Що відносять до типу безумовного рефлекса_
1) атавістичні рефлекс;
2) орієнтовний рефлекс;
3) поворот голови у бік джерела світла;
4) хватальний рефлекс.

181.Структура порушень пам'яті залежить від типу:
1) нервової системи;
2) домінантності півкуль;
3).особистісного розвитку;
4) домінуючих здібностей.

182. До головних причин первинного прояву дисфункції мови не відноситься :
1. внутрішні захворювання;
2) механічні травми;
3) тривалі клінічні стани, що викликають придбані судинні зміни, в результаті яких починає з'являтися утруднення сприйняття інформації;
4) інтровертована спрямованість дитини.

183. Поняття «принципу рівноваги» у розвитку психіки використано у теорії:
1) Б.Г. Ананьєва;
2) Л.С. Виготського;
3) Ж.Піаже;

4) С.Л. Рубінштейна.

184. Серед видів відставання фізичного і психічного розвитку у дітей найчастіше проявляється:Се
1) агравація;
2) симуляція;
3) дисимуляція;
4) госпіталізм.

185. Хронічні соматичні захворювання дитини та менінгоенцефаліт можуть бути причинами порушень інтелекту, що належить до:
1) спадкових факторів;
2) пренатальних факторів;
3) натальних факторів;
4) постнатальних факторів

186. <u>Ейгену Блейлеру</u>» належить:

1) термін «госпіталізм»;
2) термін «аутизм»;
3) термін « комплекс пожвавлення»;
4) термін «зона найближчого розвитку».

187. Церебральний параліч у дітей -це тип дизонтогенезу:

1) спотвореного розвитку;
2) пошкодженого розвитку;
3) психічного недорозвитку;
4) дефіцитарного розвитку.

188. Недоліки лексико-граматичної сторони мовлення у дітей з різними рівнями мовленнєвого недорозвитку: алаліями, дисграфіями, афазіями, дислексіями, складними формами дизартрії) відносять до:

1) загального недорозвитку мовлення;
2) фонетико-фонематичні порушення;
3) порушення мелодико-інтонаційної і темпоритмічної сторони мовлення;
4) затримка психічного розвитку.

189. Наявність вродженого чи набутого в ранньому дитинстві (до 3 років) загального психічного недорозвитку з переважною недостатністю інтелектуальних прогредієнтних патологічних станів, різних по етіології, патогенезу і клінічних проявах є:

1) розумова відсталість;
2) аутизм;
3) дитячий церебральний параліч;
4) деменція.

190. Найбільш правильним є твердження про те, що умови життя:

1) впливають на психічний розвиток дитини через її діяльність;
2) не впливають на психічний розвиток особистості;
3) впливають на прояви психічного розвитку дитини в майбутньому;
4) впливають на психічний розвиток дитини безпосередньо;

191. Самосвідомість дитини починає розвиватись:

1) з початком навчання у школі;
2) у період дозрівання;
3) у період дошкільного віку;
4) у підлітковому віці.

192. Рецептори новонародженої дитини розвиваються при умові:

1) отримання доступних зовнішніх вражень;

2) старанного догляду за дитиною;
3) чіткого режиму дня й догляду за дитиною;
4) нормативному фізичному розвитоку дитини.

193. Провідною діяльністю для віку дошкільника є:

1) маніпуляція з предметами;
2) навчання;
3) взаємодія з авторитетним дорослим;
4) гра.

194. Виберіть правильну відповідь: яку діяльність називають провідною?

1) діяльність, яка відіграє велику роль у житті дитини;
2) діяльність, яку організовує для дитини дорослий;
3) найулюбленішу, найцікавішу для дитини діяльність;
4) діяльність, яка вносить у психіку дитини найважливіші новоутворення цього етапу вікового розвитку.

195. Для старшого дошкільного віку типовою має бути:

1) дидактична гра;
2) пізнавальна гра;
3) сюжетна гра;
4) гра з правилами.
.

196. Дитяча психологія є наукою про:

1) соціальні взаємодії дитини;
2) роль педагога у розвитку психіки;
3) структуру особистості;
4) закономірності психічного розвитку у дошкільному віці.

197. Як правило ілюзорність у сприйманні дитини проявляється у:
1) помилкове відображення об'єктів у хворобливому стані;
2) викривлене сприймання об'єктів у стані втоми;
3) зміна положення у просторі, сила, раптовість, монотонність;
4) неадекватне помилкове відображення об'єктів властиве дітям.

198. Вродженою передумовою становлення характеру дитини є:
1) батьківські цінності;
2) тип вищої нервової діяльності;
3) мотивація;
4) здоровий внутрішньоутробний розвиток дитини.

199. Процес перетворення зовнішньої дії у внутрішню психологічну функцію у концепції Л.С.Виготського названо:

1) інтеграцією;
2) індивідуалізацією;
3) інтеріоризацією;
4) інтерналізацією.

200. Розлад розвитку нервової системи, що характеризується порушенням соціальної взаємодії, вербальної і невербальної комунікації, і повторюваною поведінкою, при яких існують складнощі у взаємодії із зовнішнім світом і виникають порушення в соціалізації - це
1) абулія;
2) лінивство;
3) аутизм;
4) анорексія.